No. 20. DINGSDAG 16 FEBRUARIJ. 1858.

VIJF EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs i per drie maanden te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie *Drenthe* doet te weten, dat te beginnen van heden wederom, tot nadere aankondiging, door Zijne Excellentie den Minister van Justitie premien zullen worden toegekend voor gedoode wezels, overeenkomstig het bepaalde bij art. 29 der wet van 13 Junij 1857 (Staatsblad No. 87)

Assen den 15 Februarij 1858.

De COMMISSARIS des KONINGS voornoemd
De VOS VAN STEENWIJK.

OVERZIGT
der Belangrijkste Gebeurtenissen.

16 Feb.

De moordaanslag op het leven van den Keizer van Frankrijk en de maatregelen, als gevolg daarvan, genomen, geven aan den Franschman gelegenheid om in stilte, aan niet Franschen om luide te denken, over Frankrijks geschiedenis in de jongste jaren.

Toen er waren, die zich ergerden over den coup d'état, over den staats-greep van 2 December, werd dezen door de volbloed Napoleontisten toegevoegd: „er was immers op andere wijze geene redding mogelijk. 't Gansche land is ondermijnd. Van 't Noorden tot het Zuiden, van het Oosten tot het Westen, krioelt het van socialisten en communisten. Alles rood, zoo ver 't oog reikt. Daarom schreide Frankrijk als 't ware om eene reddende hand, die het bevrijdde van al dit kwaad.” Ieder die dit hoorde en niet op de plaats zelve was, moest wel vermoeden, dat het aantal rooden of communisten of republikeinen van 't ergste soort, minstens eenige millioenen zou beloopen, terwijl ook de loftrompetters van den staatsgreep gaarne het geloof aan zulk een groot getal versterkten. Daar strekte zich op 't onverwachts de „reddende hand” uit, en wie verwachtte nu niet, dat die millioenen communisten voor hun politiek geloof zouden opstaan?

Men vergiste zich — er had geen opstand van eenige beteekenis plaats. „Ja maar, riepen eenige Bonapartisten, wij hadden ook onze maatregelen zóó genomen, dat geen verzet, met eenige hoop op goed gevolg, kon worden ondernomen.”

Men moest hierop zwijgen. Maar nu komt men tot de hoofdzaak. Tengevolge van den coup d'état kwam men tot eene stemming over het keizerrijk, en zie! zeven milloen Franschen verschenen aan de stembus. Daar nu ook in Frankrijk vrouwen en kinderen niet mede stemmen, bevond zich, volgens de statistiek, bijkaas ieder die Franschman heet, onder de stemmenden. Dus ook al de millioenen rooden, die Frankrijks bodem bedekten?! Maakten zij geen opstand, omdat zij niet konden of niet durfden, of er nu eensgeen zin aan hadden? Wie of wat dwong hen echter naar de stembus te gaan en te roepen: „leve de Keizer!” Een van beiden, of het getal der gevaarlijke personen is tijdens den coup d'état schromelijk vergroot, of men moet gelooven, dat het cijfer van 7 millioen stemmen voor *Napoleon* niet juist is geweest.

Deze en gene, zoo over de gebeurtenissen des tijds nadenkende, schudt ook nu weder het hoofd ten aanzien van de gevolgen van den moordaanslag van 14 Jan. jl. op het leven van den Keizer der Franschen. Zij zeggen: „de Parijsche bladen wijzen er dagelijks met den vinger op, dat geen Franschman medepligtige was aan dien aanslag, en het een zuiver Italiaansch complot was” — goed, maar waarom dan straft men de Franschen, zoo geheel onschuldig aan de zamenzwering — waarom beperkt men dan nog meer de vrijheid der drukpers, ja doodt men onmiddelijk twee dagbladen? Wat hadden die dagbladen uit te staan met de booswichten, die welligt wraak zochten uit te oefenen op een man, die Rome liet bombardeeren, de Italiaansche Republiek den kop indrukte, en nog den Kerkelijken Staat, en met dezen welligt geheel Italie, beheerscht door de scherpte zijns zwaards?”

Ook over het schimpen op Engeland, ten aanzien van de gastvrijheid, hebben sommigen eene zienswijze, die men niet zoo in alle bladen aantreft.

Die in Frankrijk en ook elders eene tong heeft, laat die los tegen Groot-Brittanje. „maar - zeggen enkele niet-napraters - hoe kan een vrij volk van 26 millioen zielen, beletten, dat eenige deugnieten de gastvrijheid misbruiken, en in stilte moordtuigen vervaardigen? Hoe moeijelijk is het hier op te treden voor de autoriteiten, want een *Orsini* en *Pierri* schreven toch niet vooraf aan Lord *Palmerston*, dat ze bezig waren moord-granaten te vervaardigen, teneinde Frankrijks Keizer daarmede van het leven te berooven. Als de Parijsche politie niet kon beletten, dat die moordtuigen op de openbare straat werden geworpen — hoe kan men dan eischen, dat de Engelsche zou voorkomen, dat zij binnen 's huis werden gemaakt? Maar ook, waarom dan zoo vele vlugtelingen, aan wie geen ander misdrijf ten laste kan worden gelegd, dan dat zij aan magthebbenden niet welgevallig weten te zijn, of willen zijn, om een paar booswichten eene wijkplaats te ontzeggen? Zij verklaarden zich tegen het coup d'état's bewind, en als welligt elk geregtshof in Frankrijk zou hebben gedaan, als vooraf het gevoelen daarvan, aangaande zoodanig absoluut bestuur, was gevraagd. En als Engeland al die politieke bannelingen uitdreef, dan weken deze hoogstwaarschijnlijk naar Amerika, en meent men, dat zij daar al hunne wraaklust en hunne plannen zouden begraven?”

Daar het overigens niet alleen persoonlijke vete is, die het moordtuig tegen *Napoleon* laadt, maar hoop op eene revolutie, die de bestaande orde van zaken in Frankrijk onderste boven werpt, zoo zou menigeen, als het beste middel tegen al die misdadige plannen en ondernemingen in Frankrijk, een regerings-systeem willen ingevoerd zien, dat rustte op de algemeene tevredenheid.

Diezelfde lieden vragen: „hoe is het mogelijk, dat er menschen worden gevonden, die vooral na den jongsten moordaanslag, nog gelooven, dat de Beheerscher van Frankrijk de eenige solide borg is voor de rust van Europa! Behalve dat men daarmede de overige Souvereinen van ons werelddeel geen compliment maakt — Souvereinen die toch ook een woord, ten aanzien van de algemeene rust, medespreken, zoo berust, huns inziens, die meening op een valschen grond. Keizer *Napoleon III* moge een hartelijk vriend zijn van orde en rust, en welke gevestigde Regering zou dit niet zijn? maar een borg is hij niet en kan hij ook niet wezen, omdat de ware rust en orde nimmer in een persoon, maar in de tevredenheid der Volken in 't algemeen is te vinden. Zij zijn borgen, die de eischen en behoeften des tijds behoorlijk gadeslaan en op voorzigtige wijze bevredigen of bij tijdelijke verwildering verstandig en, moet het, krachtig het kwaad te gemoet treden. *Lodewijk Napoleon*, leest men in honderd papegaai-achtige bladen, heeft in Frankrijk orde en rust hersteld, maar, zooals reeds gezegd is, blijft het nog onbewezen of de toestand van Frankrijk, vóór den staats-greep zóó was, dat deze de harde kuur van 2 December kon wettigen. En ook, is de orde in de plaats getreden der toenmalige onorde en is het door velen hemelhoog verheven politiek wonderproduct, wel de ware orde? Is deze zooveel lofs waard, die door den eersten den ellendigsten booswicht kan worden verstoord? Welken waarborg is er toch voor eene orde, die alleen bestaat, omdat twee hoofd-aderen van het leven des Franschen volks zijn afgesneden, namelijk: de pers en de parlementaire tribune. Welken waarborg is er toch voor eene orde, die het noodig acht het lijk eens volksdichters ten grave te brengen, met een waakzaam geleide van dertig duizend soldaten?

En van zulk eene orde zou de wezenlijke rust van Europa afhangen? Dit is eene armoedige getuigenis, ten aanhoore van geheele Europa! — van 200 millioenen zielen, die alleen in vrede zouden leven door het leven van een man! Moeten 200 millioen zielen des avonds met zorg de oogen sluiten, omdat de Parijsche telegraaf bij 't krieken van den dageraad, hen meldde: „de Keizer is niet meer — de wereld is in de war!”

Deze en soortgelijke denkbeelden geven wij aan onze lezers ten beste en al wijken zij ook eenigzins van den algemeenen lofzang af, die er dagelijks wordt aangeheven ter eere van den „Keizer en van het Keizerrijk des vredes”, zoo gelooven wij toch, dat er hier en daar wel eene gedachte in wordt gevonden, die onze lezers met genoegen zullen vernemen en waarop menigeen zegt: „Zoo is het!”

Zonder dus, in den strengsten zin, bovenstaande beschouwingen geheel als de onze in de wereld te zenden, kwamen zij ons toch belangrijk genoeg voor, om die eens onder de aandacht van onze talrijke lezers te brengen, overtuigd als wij zijn, dat zij velen, zeer velen, aanleiding zullen geven tot verdere opmerkingen en oordeelvellingen. De lezers toch van ons *Overzigt* zijn niet de gewone zoogenaamde *„nieuwsverslinders”* maar de *oplettende proevers*, die ook acht geven hoe de *nasmaak* is. Zij willen niet alleen weten wat er is geschied, maar dit ook beoordeelen, daartoe opklimmen tot oorzaken en afdalen tot gevolgen en zoo erlangen zij een algemeen overzigt over den toestand der wereld, dat beter en vollediger wordt, naarmate de gelegenheid tot weten en onderzoeken menigvuldiger is.

Maar, keeren wij in het gewone spoor terug.

Dat Keizer *Napoleon* den toom van Frankrijk strak wil houden, blijkt uit de benoeming van generaal *Espinasse* een volbloed Bonapartist en, vóór alles, soldaat.

Ook de toespraak aan zijne ondergeschikten gehouden, belooft een krachtig bestuur.

De prefect van politie blijft en wordt, onder het oppercommando van den Generaal-Minister, zelfs meer dan hij was.

Men zegt echter, dat er nog meer hooge staatspersonen van rollen zullen veranderen en dat er wijziging op til is, in het commandement van Parijs, in de ambassade van Londen, in het ministerie van Staat en in het departement van finantien.

De commissie uit de wetgevende magt, belast met het onderzoek van het nieuwe wets-ontwerp op de algemeene veiligheid, heeft voorgesteld, dat tot de toepassing der nieuwe strafbepalingen niet zou worden overgegaan, dan op eenparig advies van den prefect, van den generaal-commandant en van den Keizerlijken procureur-generaal van eenig departement, alsmede dat de werking der wet vooreerst op 7 jaar worde gesteld.

't Is de vraag of de meerderheid der wetgevende magt vrede zal hebben met die verzachtende bijvoegingen.

Keizer *Napoleon* heeft echter begrepen, dat zijne dwangmaatregelen het publiek te veel hebben verontrust, althans de *Moniteur* verkondigt dat de politieke leus nog altijd is: „het Keizerrijk is de vrede!” en hij deed dit ter bekwamer tijd, trouwens het vertrek van den heer *de Persigny*, zijn gezant te Londen, zou weer aanleiding hebben gegeven tot zeer verontrustende beschouwingen.

De Engelschman *Allsop*, die de moord-granaten maakte, zonder, zoo als hij zeide, te weten voor welk doel en die daarom zoo gerust, als een pas gespeend kind, het een en ander aan de politie vertelde, schijnt toch niet zoo geheel onschuldig geweest te zijn, in die gruwelhistorie, of hij heeft zich, en misschien ten onregte, bevreesd gemaakt. De Engelsche politie althans, heeft eene premie van 5000 fr. op zijn hoofd gezet — een bewijs dat hij niet bij zijn eigen haard bleef zitten. Men zegt dat hij reeds stoomt of zeilt naar Noord-Amerika.

Verder verhaalt men dat de zaamgezworene aanvankelijk het plan hadden gevormd, om de moordtuigen te werpen, op het oogenblik dat er bal was in de Tuilerien en de Keizer zich in de danszaal bevond. Een of meer der booswichten zouden wel gelegenheid hebben gevonden, om zich, door den invloed van hunne maatschappelijke positie, toegang tot de feestzaal te verschaffen.

Ontzettend plan — eene ontploffing van zulke helsche machines, te midden van eene zaal, gevuld met gasten! zoo, dansende vermoord te worden!

Tusschen Engeland en Frankrijk is het thans, zoo als wij hebben voorspeld en om het eens eenigzins plat uit te drukken: „aap wat heb je mooije jongen!” Maar de alliantie is toch verkouden en heeft de Krim in 't hart, ja de booze wereld vertelt zelfs, dat de Fransche gezant te Londen, de vriend des Keizers, graaf *de Persigny*, even voor de stemming over het wets-ontwerp, ten aanzien van het komplotteeren, in het Huis der Gemeenten had verklaard, ter plaatse waar 't effect kon doen: „als het wordt verworpen, vertrek ik met het geheele personeel van het gezantschap!” Dat deed effect en de bewijzen daarvan doen de Engelsche oppositiebladen uitkomen, hoe de goedkeurende stemmen, voor verreweg het grootste gedeelte, werden uitgebragt door bepaald ministeriele leden, bankiers, kooplieden en ambtenaren.

Naar men voorspelt, zullen er ten aanzien van die stemming *verontwaardiging-metings* worden gehouden en hoewel wij gelooven dat er „verontwaardigden” zullen zijn, komen die toch met hunne ontboezemingen wel wat laat ter markt.

De tijdingen uit Indie zijn gunstiger en weldra zal de hoofdstrijd worden gevoerd in het koningrijk van Oude, het koningrijk dat men van lieverlede insluit.

De jongste berigten uit China melden nog niet de verovering van Canton, maar doen het voorkomen, als of die spoedig zal volgen.

Een kapitein der marine is gedood, bij 't beklimmen eener muur, en de burggraaf Giefort met anderen in eene hinderlaag gevallen, gekwetst.

De Chineezen schijnen dus nog al hevigen tegenweer te bieden.

Lord *Palmerston* heeft het wijzigings-wetsontwerp ten aanzien van het bestuur van Britsch-Indie bij het Parlement ingediend. De Oost-Indische Compagnie wordt daarin opgeheven en een Raad van Indie benoemd, bestaande uit acht leden, welks President lid is van het Parlement. Geene geldelijke uitgaaf kan worden gedaan, zonder toestemming van den Raad, maar overigens is het oordeel der leden niet verbindend voor den President, voor het Ministerie of voor het Gouvernement.

Dit ontwerp zal veel discussie baren.

Diezelfde staatsman heeft, op eene vraag hem dienaangaande gedaan, verklaard, dat de man, dien voor eene poging tot moord op den Hertog *Wellington*, van *Napoleon I* eene geldelijke belooning werd toegezegd van 10 000 francs, daarop 8800 francs ontving en het overige ook eischte, doch van de uitvoerders van *Napoleon's* testament ten antwoord ontving: „dit geld wordt niet uitbetaald, want toen *Napoleon I* dit beloofde, had hij niet het gebruik van al zijne zinnen, of, zooals men wel eens meer zegt, slijtagie aan 't benul”

De vermoedelijke troonsopvolger van Pruissen geniet in het land zijner vaderen, met zijne jeugdige Gemalin eene hartelijke ontvangst. 't Is ons niet mogelijk, zijne reis en de hulde hem overal toegebragt, behoorlijk te omschrijven, en ook al dat ceremoniëel wordt zoo ligt vervelend. Wij willen bij deze algemeene vermelding er alleen bijvoegen, dat ook zijn oom, de zieke Monarch, hartelijke blijdschap toonde bij de ontmoeting van het echtpaar, dat eens, zoo de Voorzienigheid het behaagt, op zijnen Troon zal zitten, en even als Hij, dit is gewis een zijner vurigste wenschen, als Protestanten de kroon niet vergeefs zullen dragen.

Spanje, gij weet het lezers, had onlangs een ministerie van 24 uren (niets vreemds intusschen) en werd daarop met een achterwaarts marcherend kabinet begiftigd — een kabinet dat, zoo als een der leden daarvan onlangs verzekerde, weinig zou doen aan politiek, maar zoo veel te meer tot voorziening in de behoefte, waarnaar Spanje moest snakken, doch het niet doet. De liberale partij

trachtte onmiddelijk dat retireerend ministerie in zijn achterwaartschen marsch te hinderen en dit was natuurlijk, maar nu is de ultramontaansche en hofpartij ook nog niet te vrede. Zij wil dat het kabinet achterwaarts ga, in de laarzen van Goliath. De Koningin, zegt men al verder, wil die laarzen niet geven, en lieden, die een fijnen politieken neus hebben, voorspellen dan weer nieuwe dingen, welke, zeggen zij, heel voorzigtig, niet, omdat geen sterfelijk wezen met eenige hoop op goed gevolg kan profeteeren, wat er morgen in Spanjes hoofdstad gebeuren zal.

De Koningin echter is nog al bemind bij het volk, en had zij meer moed, dan zou zij ook meer kunnen doen. Er zijn dan ook veel menschen, die belang hebben bij die Vorstin, vooral bij het aantal kinderen, dat zij aan Spanje schenkt; immers, al de kinderen van zuinig bezoldigde ambtenaren, handwerkslieden en dagiooners, die op denzelfden dag met een zoon van Koningin *Isabella* ter wereld komen, ontvangen 1500 en die geboren worden op den doopdag van den Vorst, 750 realen... Verder betaalt de stad Madrid twee jaren lang, al de minnen van 40 kinderen die op aarde verschenen, binnen de maand, na de bevalling der Koningin. Vervolgens worden er, ook al om de heugelijke gebeurtenis, 12 ouderlooze knapen in het collegie van St. Ildefonso opgenomen en eindelijk ontvangen de vrouwen, die in diezelfde maand hare mannen verloren, 500 realen en voor elk kind 250 realen. Dit is eene dure, maar voor velen toch ook hoogst weldadige kraam.

Daarenboven is de Koningin eene vlijtige kerkgangster en vriendin van zuster *Petrocinio*.

En toch — liberaal!

Dat is in waarheid opmerkelijk.

„De eeuw van *Peter den Groote* en van *Catharina II* wordt door onzen tijd geheel in de schaduw geplaatst," zeide een schrandere Rus dezer dagen, en niet zonder grond, met het oog op den hoogst gewigtigen maatregel: „de vrijmaking der boeren."

De adel, zelfs de oude adel van Moskou, heeft dien grooten maatregel van Keizer *Alexander* goedgekeurd en dit zegt onbegrijpelijk veel, terwijl de handelsstand, de zoo ontzettend rijke handelsstand van die oude stad, een groot gastmaal gaf ter eere van de vrijmaking der boeren.

Opmerkelijk verschijnsel!

Onder de gasten aan dat banket bevonden zich ook de Hoogleeraren der Moskousche Hoogeschool en een daarvan, Prof *Kokoref*, hield bij die gelegenheid eene redevoering, waarvan geheel Rusland spreekt en waarvan reeds de derde druk in 't licht verscheen. Dit moet een merkwaardig woord zijn geweest, tot verheerlijking van *Alexander's* groot en kloekmoedig besluit en ook de volle goedkeuring hebben weggedragen van den edelen Czaar.

Constantinopel geeft geen nieuws. Het is er echter steeds geldeloos en tevens zeer koud, zoo zelfs, dat er menschen omkwamen, terwijl viervoetige wolven de groote wegen onveilig maakten.

Men denke — een dood gemakkelijke Turk, geplaagd door de koude en bedreigd door de wolven!

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

12 *Feb*. In de zitting der Tweede Kamer van heden zijn de discussien over de ontwerpen tot herziening van het belastingstelsel in verband tot de gemeentelijke financiën aangevangen, en, ofschoon de wet op het personeel meer bepaald aan de orde was, bragt evenwel het geheele zamenstel der voordragten van zelve mede, dat ook de andere voordragten in haar onderling verband en zamenhang ter sprake of ter toetsing werden gebragt. De ontwerpen hebben voor alsnog meer bestrijding dan aanprijzing ondervonden. De heeren *Reinders*, *van Bosse*, *van Deinse*, *Zylker* en *Storm van 's Gravesande* verklaarden zich, hetzij bepaald, hetzij meer voorwaardelijk tegen; allen hadden tegen de wijziging der wet op het personeel, gelijk zij daar ligt, groote bezwaren, in hoofdzaak daarop nederkomende, dat òf niet de meervermogenden zullen worden getroffen, maar juist de middenklasse, òf dat de kleinere gemeenten en het platteland ten koste der groote steden zouden worden gedrukt; terwijl bovendien door den heer *van Bosse* de meening werd uiteengezet dat, met het oog op den toestand onzer financien en hare groote afhankelijkheid van de opbrengst der koloniale producten en van de vermoedelijke, althans mogelijke prijsvermindering van deze, het thans onraadzaam was, om een deel onzer vaste inkomsten op te offeren. De heeren *Schimmelpenninck* en *Godefroi* hebben de voordragten in haar *geheel* en in hare strekking verdedigd, op grond vooreerst van hare billijkheid met het oog op de gemeente-financien, die door de afschaffing van het gemaal in ongelegenheid zijn geraakt en ten andere in betrekking tot den ongelijkmatigen druk der personele belasting juist op de groote gemeenten.

De heer *Reinders* heeft o. a. de beide nieuwe grondslagen besproken. De belasting op de ezels acht hij goed. Dat dier is geboren om lasten te dragen; er kan dus geen bezwaar zijn om het te belasten. Hij is evenwel tegen de belasting op de rijtuigen; want, in verband met de belasting op de paarden, treft men tweemaal hetzelfde voorwerp. Dit zou vooral ten plattenlande nadeelig terugwerken. Spreker toont uit de memorie van toelichting aan, dat de regering het spreekwoord, in Groningen gebruikelijk, betracht heeft, namelijk: „de boer gelijkt een meelzak; hoe meer men er op slaat, hoe meer hij stuift." Zoo ook is z. i. het zamenstel dezer voordragt.

13. *Feb*. In de zitting der tweede kamer van heden zijn de algemeene discussien over de belasting ontwerpen (meer bepaald de wijziging der wet op het personeel) voortgezet. Nieuwe gezigtspunten zijn er weinig geleverd. De bestrijders zoowel als de voorstanders voeren de bekende argamenten aan, reeds bij het schriftelijk debat uiteengezet. De stand van zaken op heden is deze: Voor den maatregel in zijn geheel spraken de heeren *van Asch van Wijk* en *Stolte*. Tegen de heeren *Blaupot ten Cate*, *van der Veen*, *van der Linden* en *ter Bruggen Hugenholtz*, terwijl de heer *Dirks* nog inlichtingen zal afwachten, schoon zijne rede meer tegen dan voor was. De minister van financien zal Maandag het woord voeren, aangezien het uur heden te ver verstreken was om al het gesprokene op beide dagen op te nemen. Naar den loop der discussien, in verband tot de sectie-verslagen, te oordeelen, kan de zaak Maandag afloopen bij de stemming over art. 1. Wanneer dat verworpen wordt, is verdere discussie noodeloos en dan wordt ook de behandeling der overige voorstellen, zoo nog noodig, zeer vereenvoudigd.

De heer *van der Veen* heeft het woord gevoerd en kan niet beamen den lof, die aan de gemeenten is toegezwaaid, dat zij zich door het toetreden tot het nieuwe stelsel in ongelegenheid hebben gebragt, zoo die overgang niet met beleid en beradenheid is geschied. Hij meent ook, dat de meeste bedenkingen, die zich voordoen, zijn gerigt tegen de hoofdelijke omslagen, terwijl hij wijders aantoont dat uit de overgelegde staten blijkt, dat Noordholland bij voorbeeld 22 en Drenthe 90 pCt. betaalt. Hij beschouwt de hoogere huurwaarde van sommige gemeenten, als een gevolg van grooteren welstand in Holland in het algemeen en in Amsterdam in het bijzonder. De hulpbehoevendheid van vele gemeenten bestaat geenszins uit onvermogen. Er dient van rijkswege geen grootere inspanning te worden betoond dan volstrekt noodig is. Hij gelooft niet, dat de bedoeling der regering kan worden bereikt, om al de accijnsen in de gemeenten af te schaffen, als die in allen gevalle nog in 100 gemeenten moeten blijven bestaan. Als dit ontwerp wet wordt, dan zal de algemeene wensch tot afschaffing van den accijns op de eerste levensbehoeften, vooreerst niet kunnen worden verwezenlijkt. De afschaffing van den grondslag der haardsteden zal tot bevoordeeling strekken van de grootste woningen, zoodat de meervermogenden daarbij het meeste zullen winnen. Hij vreest dat, als het ontwerp wordt aangenomen, de hoofdelijke omslagen uit de rij der plaatselijke belastingen zullen vervallen. De voorgedragen maatregel is dan ook als eene concessie aan de bestrijders van die soort van belasting te beschouwen. Hij stelt daartegenover het tal van gemeenten, waar de hoofdelijke omslag is ingevoerd, en waar het gebleken is, dat de bezwaren, die gewoonlijk daartegen worden ingebragt, wel te overwinnen zijn. De ondervinding heeft dat bewezen. Hij vreest dus uit deze maatregelen: 1o stilstand op den weg van afschaffing der accijnsen op de eerste levensbehoeften, tot ontheffing van den breeden zoom, die de middenklasse van den minderen stand afscheidt; 2o. verlaten van den pas ingeslagen weg, om het inkomen als maatstaf voor de belastingen te nemen, en 3o. ontneming van den last van hen die dezen het meest kunnen dragen, en verplaatsing van den meesten last op de schouderen van hen, dien ze minder kunnen dragen. Hij wil gaarne medewerken om gemeenten, die hulp noodig hebben, te gemoet te komen, maar hij ziet zich verpligt tegen dezen maatregel te stemmen.

De opmetingen van de geprojecteerde spoorwegen zullen spoedig plaats hebben, naar men meent onder hoofdleiding van den hoofdinspecteur van den waterstaat, den heer *v. d Kun*, aan wien de ingenieurs *Schneiter* en *van Dielen* zullen toegevoegd worden, terwijl de hoofdingenieur *Musquetier* met de loopende dienst te 's Hage zal worden belast.

— Men schrijft uit 's Hage: Den 8 Feb. is door den heer *L. van Vliet* een tweede ontwerp aan Z. Exc. den Minister van Koloniën ingediend, ter oprigting eener Ned. West-Ind. Ontginning- en Handel-Maatschappij in Suriname. Dit ontwerp vereischt een kapitaal van vijftig millioen guldens, bij een te brengen in vijftig duizend aandeelen ad duizend gulden. Men verwacht dat de adressant met dit ontwerp beter zal slagen dan met het eerste, hetwelk door Z. Exc. den Min. van Koloniën werd verworpen.

— Bij den raad der gemeente Groningen is een Kon. besluit ontvangen, waarbij het verzoek tot verplaatsing van de buskruidmagazijnen wordt toegestaan voor den tijd van vrede, onder voorwaarde, dat door de gemeente voor de kosten van oprigting van een gebouw in de linie van Helpman eene subsidie van f 6000 worde verstrekt.

— De inschrijving voor den Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg te Vlissingen is den 6 dezer met een bedrag van f 40.000 gesloten. Voegt men daarbij de som van ruim 1 millioen te Middelburg voor 't zelfde doel geteekend, dan moet men erkennen, dat Zeeland een schoon voorbeeld er van geeft, dat onze kapitalisten althans nog geld overhebben voor groote nationale ondernemingen, mits de goede weg slechts worde ingeslagen. Wij verheugen ons daar zeer in en hopen, dat de Zeeuwen in dit opzigt niet alléén zullen staan, maar dat het weldra der Regering en der Kamer uit den ijver van de Nederl. kapitalisten blijken moge, dat de aanleg van eenige spoorweglijnen werkelijk eene nationale behoefte is, welker vervulling meer vereischt dan spreken en plannen maken, om andere plannen te doen vallen. *Gron. Ct.*

— Volgens de dagbladen is de rijkste particulier aan de Kaap, de heer *Jonas van der Poel*, dezer dagen overleden, nalatende 5 à 6 millioen gulden.

— Zondag jl. vierde te Kampen *Anthony ten Dam* zijn 100sten verjaardag. Nog in het bezit zijnde van alle zijne zintuigen bij een opgeruimd gesteld, zag men in het afgeloopen najaar den krachtvollen grijze dagelijks zijne gewone wandeling door de stad doen met vasten tred en ongebogen ligchaam.

Oudenbosch, 11 Febr. Bij de bevalling eener vrouw te Rozendaal, werd de hulp van een verloskundige ingeroepen, die daarop zijne dienst onmiddelijk verrigtte, doch schijnen zijne verrigtingen van zoodanigen aard geweest te zijn, dat de vrouw daarbij is overleden. Daar men aan eene goede uitvoering twijfelde, werd hierop door hare nabestaanden een onderzoek opgedragen aan eene vroedvrouw, die van hare bevinding meende kennis te moeten geven aan het gemeente bestuur, zoodat ll. maandag over het lijk een geregtelijk onderzoek plaats vond, waardoor de ter aardebestelling op den reeds bepaalden tijd geen voortgang kon hebben.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De verbittering van een gedeelte van het fransche leger tegen Engeland heeft zich niet alleen in adressen aan den keizer geopenbaard, maar, naar men verzekert, zonden de generaals en officieren, die met de Bath-orde gedecoreerd zijn, de onderscheidingsteekenen van die orde aan den minister van oorlog van Frankrijk teruggezonden hebben; deze heeft die heeren echter het weinig passende van dien maatregel aangetoond en hen overgehaald hunne Engelsche ridderorde nog te behouden.

— In den faubourg *St. Germain* te Parijs had 10 dezer een verschrikkelijk ongeluk plaats. Eene moeder verbrandde met hare drie kinderen. De kleederen der moeder hadden vuur gevat, en de kinderen, die zich op haar wierpen om de vlam te blusschen, verbrandden mede. De vader is krankzinnig geworden, toen hij de overblijfselen van zijn ongelukkig huisgezin vond.

— Er is thans te Parijs iemand, die nog veel sterker is, dan de bekende geestopwekker *Hume*. De ridder *de Castries*, een Spaansch ingenieur, namelijk, heeft zich tusschen twee piano's geplaatst, en deze, zonder eenige aanraking, alleen op zijn bevel, eene sonate van *Beethoven* voor vier handen doen uitvoeren, met eene juistheid, die ongelooflijk is. Eene tafel, die zoo zwaar was, dat verscheidene personen te zamen die niet konden opligten, heeft hij van de eene kamer naar de andere doen wandelen en eene deur, die goed gebarricadeerd was, doen openen.

ENGELAND.

De nalatenschap van den koopman *Morrison*, ten vorigen jare te Londen overleden, en over wiens eenvoudige levenswijze in der tijd gesproken is, wordt op 48 millioen guldens geschat. Zijne weduwe zal f 120.000 jaarlijksch inkomen hebben en een buitenverblijf bewonen, dat, behalve de f 1.030.000 aan meubelen, f 1.518.000 heeft gekost. Onder de bezitting, aan zijn zoon *Charles Morrison* nagelaten, behoort onder anderen een landeigendom, ter waarde van f 5.100.000 in Schotland, en een kapitaal van f 12.000.000.

DUITSCHLAND.

Voor zeven jaren brandde een kasteel nabij Inourazlaw, in Polen, tot den grond toe af, en werd zekere persoon verdacht van moedwillig deze ramp te hebben veroorzaakt, tot twintig jaren tuchthuisstraf veroordeeld, niettegenstaande zijne hardnekkige ontkenning. Thans is de onschuld van het slagtoffer eener regterlijke dwaling aan het licht gekomen; de zoon van den eigenaar des kasteels is de eenige schuldige. Toen de misdaad werd volbragt, was de bedrijver daarvan negen jaren oud, en alleen om zich te wreken op zijne ouders, die hem hadden gedwongen alle dagen de school te Trzemezno te bezoeken, had hij hunne woning in brand gestoken. Nu is hij een jongeling van zestien jaren, zijn geweten is ontwaakt, hij heeft aan zijn biechtvader de misdaad bekend en, op raad van dien geestelijke, zich bij de justitie bekend gemaakt en zich gevangen gesteld.

— Gelijk men zich zal herinneren, heeft voor eenigen tijd een tienjarige knaap, *Louis Hubner* genaamd, te Bolkenhain in Selezie vijf kleine kinderen weten over te halen zich in eene kist te verbergen, welke hij vervolgens sloot, zoodat de kinderen daarin moesten stikken. Deze jeugdige booswicht is tot 5 jaren gevangenisstraf veroordeeld. Als reden voor zijne misdaad gaf hij op, dat een der meisjes zijne zuster geslagen had; dat de andere kinderen ook waren gestorven, had hij niet kunnen beletten.

ASSEN, 16 Februarij.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Maandag, 15 Feb. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* 2½ pCt. 64$^{5}/_{16}$ percent. Dito 4 pCt 97$^{1}/_{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. 104$^{3}/_{8}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. 87$^{1}/_{8}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad hooger; op April f 393. — Raapolie onveranderd; op zes weken f 38½. — Poolsche Tarwe lager; overigens onveranderd; 133 ponds witbonte Poolsche f 320. — Gedroogde Rogge hooger; ongedroogde prijshoudend; 115 ponds Petersburgsche f 144.

Door den heer Commissaris des Konings in deze provincie zijn benoemd:

tot veldwachter te Havelte, in plaats van *G. Boekhout*, benoemd tot rijksveldwachter te Termunten, *Jan van der Hoef*, arbeider te Havelte;

tot veldwachter te Gasselte, in plaats van *Jan Schuiling*, wegens het misbruik maken van sterken drank uit de betrekking van veldwachter ontslagen, *Johannes Mattheus Steeling*, gepensioneerd sergeant te Veenhuizen.

— In de vergadering van directeuren en commissarissen van het N. Willems Kanaal, den 2 Febr. ll. te Groningen gehouden, is volstrekt niets, zoo als het *Effbl.* heeft gemeld, over eene ophandene uitbesteding van graaf- en kunstwerken bepaald, dit wacht op de goedkeuring van het algemeene plan, waarover de Gedeputeerde Staten van Groningen en Drenthe zich dezer dagen verstaan hebben; als wij wel geïnformeerd zijn, is hetzelve thans aan Z. Exc. den Min. van Binnenl. zaken ter goedkeuring opgezonden; zoodra dit goedgekeurd terug komt, zal men eene uitbesteding houden van twee sluizen en de noodige bruggen in het afgewerkte gedeelte; overigens gaat het graafwerk goed voort.

— De commissie benoemd door den raad der gemeente Winschoten ter bevordering van de belangen van Winschoten tot en bij het aanleggen van een spoorweg in de provincie Groningen, aansluitende aan de Hannoversche Westbaan, heeft zich dezer dagen bij adres tot de beide Kamers der Staten Generaal gewend, om de belangen harer plaats — die een zijn met die van de provincien Groningen en Drenthe — aan de hoede der Staten aan te bevelen. Het is een bondig betoog, doelzakelijk gerigt tegen het adres van de kamer van koophandel en fabrijken te Almelo, waarbij op een spoorweg van Harlingen over Zwolle naar Rheine werd aangedrongen.

— Het schip *Stad Assen*, kapt. *H. J. Haverbult*, van Amsterdam naar Batavia, met schade te Lissabon bin-

. nengeloopen, was den 31 Januarij, na volbragte reparatie, aldaar gereed om de reis voort te zetten.

* **Gramsbergen**, 13 Feb. Onder de acht personen, die dit jaar uit deze gemeente in de loting voor de nationale militie vallen, zijn er slechts twee, die aan alle vereischten voldoen; de overige zes zijn of te klein, of hebben andere wettige redenen van vrijstelling. Deze gemeente moet dit jaar twee personen voor het buitengewoon contingent leveren, zoodat voor het gewone contingent in deze gemeente dit jaar geene personen aanwezig zijn.

* **Annerveensche Kanaal**, 14 Feb. Vrijdag jl. vierde 't zanggezelschap onder de leiding van den onderwijzer *Houwing*, op de daartoe zeer geschikte zaal van *J. Smit*, haar jaarlijksch feest. Onder zang en gepaste vrolijkheid werd vervolgens de avond doorgebragt, en intusschen aan den geachten voorganger een geschenk in goud aangeboden, terwijl aan een der honoraire leden twee werken van *Zschokke* werden geschonken, uit erkentenis en oude vriendschap, waarvoor beiden zich zeer erkentelijk betoonden.

* **Eelde**, 15 Februarij. Ter aanvulling van het berigt in het vorig nummer, over het ontzettend ongeluk, in deze gemeente voorgevallen, diene nog het volgende: De dag van den 12den Februarij was noodlottig voor deze gemeente; een gezelschap van acht personen bevond zich op schaatsen op het nieuw gegraven Noord-Willemskanaal achter Oosterbroek, toen twee knapen, zoontjes van Ds. *Begeman* alhier en van den heer *Tresling*, benevens de jufvrouw *Timmermann* in een zoogenoemd wak of windgat geraakten de heeren Ds. *Begeman*, *A. Hesselink* en de Luitenant-Kolonel *Timmermann*, daarbij tegenwoordig, schoten ter redding toe, maar slechts de pogingen van laatstgenoemde wierden met geluk bekroond, en mogt de heer *Timmermann* de voldoening smaken, van zijne zuster te hebben gered. Redding was hier voor de anderen hoogst moeijelijk, door de gladde en steile boorden van het kanaal, bij een waterstand van 10 of meer voeten, terwijl menschelijke hulp niet bij de hand was, daar dit kanaal weinig bereden wordt.

De twee overigen van het gezelschap waren mevrouw *Tresling* en jufvr. *A. Hesselink*; ijsselijk was de toestand dezer twee dames, daar de eene haar eenigst kind en de andere haren vader moest zien verdrinken, zonder iets ter redding te kunnen doen, terwijl zij getuigen waren, dat Ds. *Begeman* en zijn zoontje in een gelijk lot deelden.

Eelde treurt, — rouwe vervult aller harten, en tranen vloeijen zoowel in de hutten der minvermogenden, als in de verblijven der aanzienlijken, over het verlies van twee der edelste inwoners dezer gemeente, beide het offer hunner liefde geworden, bij de poging, om het leven van twee veelbelovende knapen te redden. — Ds. *Begeman* was algemeen geacht en bemind bij zijne gemeente. De heer *A. Hesselink* kon eene steeds mild vloeijende bron voor zijne minderbedeelde natuurgenooten genoemd worden: beide rijk in menschenmin en deugd, waren der maatschappij tot sieraad en hunne gemeente tot heil, zoodat zij zeker bij het nu levend geslacht in deze gemeente in dankbare herinnering zullen blijven.

* **Smilde**, **15 Feb.** Men verneemt, dat de Chr. Afg. gemeente alhier voornemens is een of twee bijzondere scholen op te rigten. Eene Commissie van vijf personen is reeds sedert eenigen tijd benoemd om het noodige te verrigten.

* **Peize**, 13 Feb. Gisteren hadden hier twee ongelukken plaats, welke beide ongelukkige gevolgen hadden kunnen hebben, het eene door het water en het andere door het vuur; terwijl een aantal meisjes zich op schaatsen op het Peizerdiep tusschen Roderwolde en Peize vermaakte, zakten sommigen van haar door het brooze ijs en 2 van haar werden slechts met groote moeite gered; drie jongelingen, welke haar hulp wilden bieden, zakten mede door het ijs, doch bereikten spoedig weder den wal.

Het andere ongeluk is, dat zekere moeder een paar kleine kindertjes alleen te huis liet, de eene om op de andere te passen, en het kleinste een fiksche kool vuur in de kinderstoel deed om het tegen koude te beschutten; doch bij hare tehuiskomst vond zij het kleinste kind in lichte laaije vlam en in zeer akeligen toestand, zoodat het kind nu in een zeer gevaarlijken staat verkeert.

* **Meppel**, 14 Febr. Als elk edel en loffelijk doel eene openbare vermelding verdient, dan mogen wij zekerlijk niet achterwege blijven mede te deelen, dat het gisteren avond alhier in de groote societeitszaal ten voordeele van de hier bestaande zondagschool door de „Koraal- en Mannen-Zangvereeniging" gegeven Concert zoo boven verwachting druk was bezocht, dat die ruime zaal geheel was gevuld met toehoorders, die een waar en regt genoegelijken avond mogten smaken, zoo door de verscheidenheid als de zeer goede en bevallige uitvoering der voorgedragen zang- en muziekstukken.

Ofschoon wij het hier minder voegzaam achten in bijzonderheden te treden, aangaande de uitvoering, die in 't algemeen uitmuntend voldeed en telkens met een uitbundig applaudissement werd begroet, zoo wordt het ons zekerlijk niet ten kwade geduid, als wij hier een bijzonderen dank brengen aan den heer rijksontvanger *Boon* te Havelte en den onderwijzer der jeugd *Hindriks* aldaar, twee zeer gunstig bekende zangers, die de moeite wel hebben willen nemen, van daar herwaarts te komen, om dit concert door het door hen voorgedragen zangstuk, een duo voor tenor en bas, op te luisteren.

Wij eindigen dit berigt met een algemeen dank te brengen aan ieder, die het zijne wel heeft willen toebrengen tot het geven en ondersteunen van dit concert, waarvan de geldelijke opbrengst, zooals we reeds opmerkten, geheel strekte ten voordeele van de hier bestaande zondagschool; het heeft, naar wij vernemen, onzuiver f 130 en zuiver f 119 opgebragt.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

De heer *H. A. Crebas*, kandidaat bij het Provinciaal kerkbestuur van Groningen, is tot Predikant te Pingjum c. a. beroepen.

— De heer *Coolhaas van der Woude*, Predikant te Noordbroek, heeft het beroep naar Veendam aangenomen

— Ged. Staten van Groningen hebben aan *Adolf Welp*, hoofdonderwijzer te Horsten, gemeente Onstwedde, de bevoegdheid ontnomen tot het geven van onderwijs, en zulks naar aanleiding van zijn levensgedrag.

* **Hoogeveen**, 13 Feb. Naar men verneemt, heeft de bij de Christ. Afg. gemeente alhier weder beroepen leeraar Ds. *Bavinck*, voor deze beroeping bedankt.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 13 Feb. In de heden gehoudene vergadering van den Raad dezer gemeente waren alle leden tegenwoordig, behalve de heer *Hiddingh*.

In behandeling is genomen het rapport der commissie, betrekkelijk de procedure van de gemeente Assen tegen de gemeente Odoorn, wegens kosten van verpleging, voorgeschoten ten behoeve van *Fennegien Albers*. Eenige leden waren van oordeel, dat de gemeente van het ongunstig vonnis der Regtbank dadelijk in cassatie diende te komen, andere leden wilden eerst beproeven, of ten dezen niet eene schikking met de gemeenten Borger en Odoorn zou kunnen getroffen worden; tot dit laatste is besloten met vijf tegen vier stemmen, hebbende de heer *Servatius* zich buiten stemming gehouden. — Het ontwerp-reglement voor de wis- en zeevaartkundige school is aangenomen. — Ten aanzien van de invoering der straatverlichting door middel van gaz, stelde de heer *Bertling* voor, om eene gaz-fabriek voor rekening van de stad daar te stellen. Na eenige discussien werd aan heeren Burg. en Weth. opgedragen, om een onderzoek te doen betrekkelijk de daarstelling van zoodanige fabriek voor eigene rekening. — De schoollijst voor 1858 is vastgesteld, nadat op eenige daartegen ingebragte reclames is beschikt. — Als termijnen van eischbaarheid der aanslagen, voorkomende op 't kohier der schoolgelden voor 1857, zijn vastgesteld 1 April en 15 Mei. — Ter inzage der leden is nedergelegd een door de commissie tot bevordering van den aanleg van spoorwegen te Winschoten medegedeeld adres, door haar aan de beide Kamers der Staten Generaal ingediend.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

13 Feb. Heden is *Nicolaas van Arkel*, bedelaars-kolonist te Veenhuizen, schuldig verklaard aan schriftelijke bedreiging met brandstichting onder bepaalde voorwaarde en mitsdien met toepassing van verschoonende omstandigheden veroordeeld tot één jaar correctionele gevangenisstraf en in de kosten. Voorts zijn, bij een ander arrest, *Evert Gradus Tubbing* en *Caspar Reumers*, eveneens bedelaars-kolonisten te Veenhuizen, schuldig verklaard aan dezelfde misdaad en mitsdien veroordeeld ieder tot *vijftien jaren* tuchthuisstraf en de kosten.

MENGELWERK.

In de laatste aflevering van de te Parijs verschijnende *Annuaire des deux mondes*, een tijdschrift, dat met zeer veel talent geschreven wordt, komt eene beschouwing voor over Engeland en den opstand in Engelsch-Indie. Wij vernamen bijna nooit andere berigten over dezen opstand, dan die van Engelsche zijde medegedeeld worden; wij hooren dan ook nooit anders dan van de wreedheden der Cipayers, zonder dat wij ons reden kunnen geven, waaraan de uitbarsting van de tijgerachtige woede der opstandelingen is toe te schrijven. Wij meenen daarom aan de lezers van de *Prov. Drentsche en Asser Courant* geene ondienst te doen met de overname van de onderstaande regelen, vertaald uit bedoeld tijdschrift:

„Wie zou gelooven, dat de belastingen, door de muselmannen opgelegd, verdubbeld zijn door de Engelschen? Niets is echter meer waar; en dewijl het moeijelijk voor de bevolkingen is, om zoo zware belastingen, die haar als vrucht van haren arbeid slechts de ellende overlaten, op te brengen, zoo zijn de inzamelaars verpligt hunne toevlugt te nemen tot de pijniging, om van de belastingschuldigen al het sap voor de schatkist af te persen, dat deze mogten bevatten.

„Dit gebruik van de pijnbank, als middel van ontvangst, hetwelk langen tijd ontkend werd, is nu officieel bevestigd door berigten welke het Hoogerhuis heeft ontvangen op de motie van den Graaf *d'Albemarle*. Een regter, die tot het hoogste Regtscollegie in Indie behoort, *M. Lewin*, verklaart, dat in het presidentschap Madras, „het gebruik van de pijnbank algemeen is," en dit gebruik is door den tijd (reeds vijftig jaren is het in zwang) zoo zeer volmaakt geworden, dat men zich verwonderen moet over de menigte verscheidenheden, die uitgedacht zijn, om ongelukkigen te pijnigen. Zie hier de lijst van de pijnigingen, die 't gewoonlijkst toegepast worden. De Graaf *d'Albemarle* heeft haar aan het Hoogerhuis aangeboden en wij verkorten dezelve: Onthouding van water en voedsel — langdurige onthouding van slaap; - verpligting om geheele dagen in de ongemakkelijkste houding te blijven, omringd van stinkende en walgelijke stoffen, die vooral aan Hindoes moeten tegenstaan; — men bindt twee ongelukkigen, die niet kunnen betalen, met de haren aan elkander vast; — men bindt iemand bij de haren aan het rad van eene kar of aan de staart van een ezel en sleept hem zoo over straten en pleinen; — men knevelt een man aan een boom en rekt hem door een touw, boven in eene andere boom gebonden, den arm uit; — men hangt hem bij de voeten op aan een sterken tak; — men hangt hem op bij de handen en, terwijl zijn ligchaam in de lucht ronddraait, geeft men hem forsche zweepslagen (eene vrouw is aan deze pijniging gestorven); — men bindt den patient beenen en armen aan elkander, en houdt hem vuur onder den neus, totdat er bedwelming op volgt; — men laat hem in de brandende zon zitten (een ieder weet wat de zon in Indie beteekent); — men dwingt hem om op eene zekere wijze snel het hoofd rond te draaijen, en, terwijl hij deze duizeligmakende beweging uitvoert, wordt hij sterk gegeeseld, dit noemt men in de pijnigingsstijl: „den duivel uitdrijven"; — men dompelt hem in een moeras of in eene rivier, totdat hij gedeeltelijk of geheel bewusteloos is; — men plaatst hem op den navel of andere nog meer gevoelige deelen van het ligchaam, knagende of stekende dieren, die onder eene schelp vastgehouden worden, zoodat zij moeten knagen of steken; — men slaat hem met van lood voorziene stokken; — men bindt hem de ledematen met dikke touwen, zoodat de bloedsomloop belet wordt, en men strooit in de door de touwen veroorzaakte wonden roode peper, zout, mostaard; - - men legt hem op den rug, met de hielen in de lucht, zonder dat hij zich kan bewegen, en stelt hem zoo bloot aan de brandende zonnestralen, aan de mist en aan de koude van den nacht; — men trekt hem het haar van de knevels uit; — men bindt hem vast op een nest met roode mieren; — men knijpt met tangen het vleesch en wanneer het vrouwen zijn den hals; — men strooijt caijenne-peper in de oogen; — men omwindt het ligchaam met van olie doortrokken katoen en steekt het in brand. Maar men moet de optelling van deze barbaarschheden wel afbreken.

„De Engelsche Regering, die deze opeenstapeling van bewijzen van Graaf *d'Albemarle* voor zich had, heeft zelfs niet beproefd, om deze daadzaken tegen te spreken; zij heeft slechts geantwoord, dat dit eene ongelukkige overlevering was van de muselmannen, voortgezet door de Indische beambten van de Oost-Indische compagnie, en heeft gezworen, dat de Engelsche agenten daaraan geheel vreemd waren. Dit beteekent inderdaad weinig, wanneer zij diegenen laten begaan, waaraan de inzameling der belastingen opgedragen is De Engelsche regering is verantwoordelijk voor die wreedheden, omdat het slechts van haar afhangt, die te beletten, en het is natuurlijk tegen haar, dat zich de regtvaardige vervloekingen verheffen, van het volk, dat men zoo met belastingen en vervolgingen overstelpt."

INGEZONDEN STUKKEN.

Staphorst, 13 Feb. Terwijl de leeraar der gemeente R. door het berigt in deze courant van 6 Febr. ten onregte is gesmaad, neemt de naastgelegene predikant de vrijheid, voor de waarheid en het regt op te komen.

De persoon H. J is van de Afgesch. Gereformeerde gemeente te R, volgens het formulier dier geref. kerk, afgesneden, niet zoo zeer om bemoeiziekte, maar om eene handelwijze, niet overeen te brengen met de Christelijke zachtmoedige liefde. „hetgeen gij wilt, dat u de menschen doen, doet hun alzoo."

Groote laster, ontstaande uit halstarrige, stoute, onkundige, veroordeelende waanwijsheid, enz. enz. is de zuivere oorzaak.

Die meer van die zaak verlangt, vervoege zich bij het classicaal kerkbestuur der afgescheidene geref. gemeente te Zwolle.

(De *Bazuin* maakt in haar nommer van 12 dezer het berigt uit Staphorst, over het afsnijden van H. J. door den leeraar der Chr. Afg. gemeente te R. tot een onderwerp van een afzonderlijk artikel. Wij merken den *Bazuin* op, dat de vraag of de afsnijding van iemand, die een werkzaam, stil en burgerlijk onopsprakelijk leven leidt, is overeen te brengen met de zachtmoedige Christelijke liefde, niet van ons afkomstig is, maar van den inzender van het berigt. Wij betwisten den Kerkeraad de bevoegdheid tot afsnijding niet; wij gelooven gaarne, dat dezelve alles in acht genomen heeft, wat in acht te nemen was; wij keuren de toepassing der tucht niet af, ofschoon het al zeer bezwaarlijk is, dat kortzigtige en zondige menschen, waarvan ook de allerbeste zoo zeer genadige vergeving noodig heeft, als regters zullen optreden over de roerselen der harten van medezondaren.

Na evenwel het bovenstaand ingezonden stuk en het artikel van den *Bazuin* gelezen te hebben, wagen wij ook thans nog de vraag: leert de Christelijke zachtmoedige liefde, „die alles bedekt, alles verdaagt, alles vergeeft" iemand uit te werpen alleen om eene handelwijze, die niet is overeen te brengen met de Jes. „hetgeen gij wilt, dat u de menschen doen, doet hun ook alzoo"? Wie is er die deze les steeds zoo opvolgt als de Zaligmaker gewild heeft? Voorzeker niemand, en, zoo de overtreders daarvan alle moesten afgesneden worden, de Christelijke kerk kon gerust alle hare leden en daardoor zich zelve afsnijden. Gelukkig dat God, door de overvloedige genade, die in Jezus Christus is, ons niet alzoo wil afsnijden van de eeuwige gelukzaligheid. RED.

ERRATUM.

Toen wij den 9 Feb. de brand te A.v.-Kanaal meldden; schreven wij per abuis: „de vrouw en erven van *L. Steenge*" men leze hier voor, toebehoorende aan den heer *L. W. Steenge*.

CORRESPONDENTIE.

Aan 't verzoek van B. zal voldaan worden.

Advertentien.

Heden overleed onze geliefde Dochter ALEIDA HARMANNA, in den ouderdom van bijna 16 jaren.
Westervelde, 12 Febr. 1858.
H. UGES.
H. M. LA COSTA.
Eenige kennisgeving.

Heden overleed tot mijne en mijner Kinderen diepe droefheid, mijn geliefde Echtgenoot ABRAHAM HESSELINK, in den ouderdom van ruim 70 jaren.
Paterswolde, 12 Februarij 1858
A. BLEEKER, Wed. A. HESSELINK.
Eenige kennisgeving.

De DIACONIE der Hervormde Gemeente te Assen maakt bekend, dat op Zaturdag den 27 Februarij 1858, 's middags te één uur, in de Kerkenraadskamer te Assen, ten overstaan der door den Kerkenraad benoemde Commissie, zal plaats hebben de ***uitloting van drie aandeelen*** der Negotiatie ad ***f 7000***, ten laste dier Diaconie. Hk. VAN LIER, Boekh. Diaken.

Voorloopig berigt

de Boek- en Papierh. **BRAAKSMA** te Assen, dat zoodra de scheepvaart weder hervat is, bij hem worden verwacht de ***nieuwste BEHANGSELPAPIEREN***, waarvan de sortering die van vorige jaren, althans wat verscheidenheid aangaat, nog zal overtreffen; ook een paar **NIEUWE ARTIKELEN** tot dat vak behoorende, ziet hij alsdan te gemoet, welke nader zullen worden aangekondigd; even als vroeger zal ook dit voorjaar een en ander zijne begunstigers *in de Provincie* worden aangeboden.

Oproeping.

De MARKTGENOOTEN van Zuidsleen en Diphoorn, voor zoover die geregtigd zijn in de aldaar nog onverscheidene Gronden, worden bij deze ***opgeroepen*** in eene **MARKTEVERGADERING**, welke zal gehouden worden ten huize van A. v. D. HORST te Sleen, op Donderdag den 25sten Februarij eerstkomende, des voordemiddags te tien uur, om te beraadslagen omtrent eenige ***onderwerpen, die markte betreffende***.

Sleen den 13 Februarij.

Namens de Marktgenooten,
A. v. D. HORST.

Houtverkooping.

Mr. H. P. WICHERS, Notaris te Leek, gedenkt, ten verzoeke van den heer A. S. LEURINGH, Burgemeester te Leek, op WOENSDAG den 24sten Februarij e.k., des voormiddags te 10 uur, op de HAVEZATHE ***Ter Heijl***, publiek, op gewone Voorwaarden, te verkoopen:

300 zware en ligtere **EIKEN STAMBOOMEN**, zeer geschikt voor Scheepsbouw en Wagenmakerijen, aldaar op Wortel staande bij de Waterlossing en het Achtersingel; benevens eene partij **DENNEN**, voor Stijlen, Balk- en Spantwerk.

Op Zaturdag den 27 Februarij e.k., des avonds te 7 uur, zal in het logement DE HARMONIE te Assen, publiek worden verkocht:

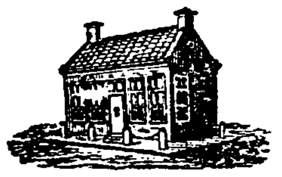

Een ***HUIS***, gelegen te Vredeveld aan den Rolderstraatweg te Assen, met daarbij en naastgelegen **GROND** in 2 perceelen, groot 26 roeden, thans bewoond en in gebruik bij BARTELD KLOK.

Alsmede bij Palmslag het **LOGEMENT *DE HARMONIE***, met ***ERF*** en ***TUIN***, staande en gelegen te Assen, tegenover het Paleis van Justitie, bij inzate gebragt op f 5200-=.

Het daarnevens staande ***KOOPMANSHUIS*** met ***Koetshuis, Stalling, Erf*** en ***Tuin***, bij inzate gebragt op f 3800-=.

Voorts voor 3 á 6 jaren publiek worden ***VERHUURD:***

2 stukken ***WEI-*** en ***HOOILAND***, gelegen ten Oosten van den Groninger straatweg, tegenover WOLTHEKKER, groot 90 R. 60 E. en 1 B. 07 R. 50 E., en een ***dito Perceel*** aan en ten oosten van den straatweg, groot 93 R. 50 E., toebehoorende aan Mevrouw de Wed. BERTLING.

Een akker **BOUWLAND** op de Komkamp nabij den Molenweg, groot 31 Roeden, toebehoorende aan Mr. E. K. J. BERTLING.

Een perceel **TUIN**, gelegen aan den Beilerweg op de Holtesch, groot 33 Roeden, toebehoorende aan Mr. D. H. WESTRA.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

Verkoop van Kaphout.

Op Zaturdag den 20 Februarij 1858, 's morgens 9 uur te beginnen, bij de Ider-Esch en langs den straatweg naar Assen en Primo, van eenige **1000**den strekkende ellen extra best ***Eiken-, Elzen- en Berken KAPHOUT*** en van best ***Berken bezemrijs***, alles aan den straatweg te Ide, tusschen Vries, Peelo, Assen en Primo, in perceelen, ten verzoeke van den heer HENDRIKS, bij wien en bij de wegwerkers aanwijs kan worden verkregen.

J. HAAK, Deurwaarder

Veenverkooping

te SMILDE.

1o. Van **BOVENVEEN**, gelegen te Smilde, op de van Liers wijk, de plaats no. 19, zesde blok, toebehoorende aan SIJMEN SMIDT, als gehuwd aan EMELINA GEZINA HOVINGH, voorts aan de minderjarigen MATHIJS en GEERT AALDERS HOVINGH.

2o. De eerste klink **BOVENVEEN** in het derde blok, Noordwestzijde der hoofdvaart, op plaats 28 te Smilde.

Een perceel **BOVENVEEN**, gelegen op de Grietmans wijk, plaats 27, te Smilde. Deze beide perceelen behooren aan den minderjarigen MATHIJS HOVINGH te Smilde.

3o. De eerste klink **BOVENVEEN** op de plaats 29 in het derde blok, Noordwestzijde der hoofdvaart te Smilde.

De tweede klink **BOVENVEEN**, daaraanvolgende en gelegen als voren.

De zevende klink of *vooral* **BOVENVEEN**, gelegen alles als voren.

Deze drie perceelen behooren aan den minderjarigen GEERT AALDERS HOVINGH.

Voorts VERKOOPING van eene **TURFPRAAM**, groot zeven en twintig tonnen, genaamd ***de jonge Willem***, liggende te Meppel, met ***ZEIL*** en ***TREIL*** en alle ***OPGOED***, zooals die thans wordt bevaren door JOHANNES SCHURING, en zulks ten verzoeke van EVERT REINDER HOMAN te Smilde.

Die gading maken, komen op Zaturdag den 20 Februarij 1858, des avonds te zeven uur, in het Logement van JOHANNES WIND te Smilde, en kunnen nadere informatien bekomen bij EVERT REINDER HOMAN te Smilde.

Notaris: H. H. VAN LIER.

Zaturdag, 20 Februarij 1858, des avonds te 7 uren, ten huize van J. H. WIND te Smilde, verkoop van eenige perceelen ***VEEN*** en ***ONDERGROND*** aan de Meesterswijke. — Aanwijzing te bekomen bij den Verveener A. SOER te Smilde.

Notaris H. H. VAN LIER.

Op Vrijdag den 19 Februarij 1858, des voormiddags precies te 9 uren te beginnen, ten huize van PIETER CORNELIS te Eext, gemeente Anlo,

publieke verkoop van:

Eene **BOERENPLAATS** te Eexterveen, gemeente Anlo, bestaande in:

Eene ruime en sterke **BEHUIZINGE** en groote **SCHUUR**, met daarbij in eene opstrek gelegene **Bouw-, Wei-** en **Hooilanden**, ter grootte van pl. m. 50 bunders, waarvan de meeste Hooilanden gelegen zijn aan en bij de Oostermoerschevaart.

25 bunders ruim beste **DALGRONDEN** en **BOUWLANDEN**, strekkende tot aan het Exterveensche-kanaal.

Voorts **WAARDEEL** in de Markte van Eext en aandeelen in beste **BOSCHGRONDEN** te Gieten.

Alles toebehoorende aan de Erven JAN HOGENESCH te Eexterveen.

Notaris: Mr. C. E. KNIPHORST.

Op Woensdag, 24 Februarij 1858, 's morgens om 10 uur, zal te Nieuw-Schoonebeek publiek worden verkocht:

Eene **BOERENPLAATS**, groot circa 28 bunders **BOUWLAND, GROENLAND** en **VEEN**, ten verzoeke van M. KONEN en A. M. DUST aldaar.

Informatien zijn te bekomen bij
Mr. A. SLINGENBERG, Notaris.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen zal op Maandag den 22 Februarij e.k., des voordemiddags precies om 10 ure te beginnen, op het landgoed Echten in de gemeente Ruinen, publiek verkoopen:

1o. Plus minus 1000 gekapte ***GROVE DENNEN*** liggende in het Dennen- en Veluwen-bosch te Echten, waaronder vele zwaren, geschikt tot Balkens, Heipalen, Platen, Sporen, Rikkens en ander Timmerhout.

2o. Eenige perceelen op stam staand ***EIKEN SCHILHOUT*** bij Echten.

3o. Eenige perceelen gekapte ***ELZEN-*** en ***BERKEN-RIKKINGEN***, liggende bij den Echtinger molen aan de Hoogeveensche vaart.

Aanvang des morgens tien ure met de Dennen en daarna het Schilhout en Elzen en Berken Rikken, terwijl aanwijs van de perceelen kan worden verkregen op Zaturdag voor den Verkoop op den huize Echten.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen zal op Zaturdag den 27 Februarij e.k., des avonds om 6 ure, ten huize van GERHARDUS KORTEN, kastelein te Hoogeveen, ten verzoeke van HENDRIKUS BLOEMING, bakker te Hoogeveen, bij palmslag publiek verkoopen:

Een voor omstreeks vier jaren nieuw getimmerd ***HUIS***, waarin gedurende dien tijd eene welbekende ***Bakkerij*** is uitgeoefend, met daarnevens staande ***ARBEIDERSWONING*** en ongeveer een Bunder ***LAND***, staande en gelegen aan de zuidzijde der vaart tegenover de Hollandscheveldsche kerk te Hoogeveen.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 7—13 Februarij. Ondertr. geene. — Geh. Harm Neutel met Roelofje Otten. — Bev. L. J. Smit geb. Zinger, van z.; W. P. C. Rahder geb. van Voorthuijzen, van z.; A. Prins geb. Weimers, van d.; J. Otten geb. Okken, van z.; A. H. ten Kleij geb. Fernhout, van d.; H. R. Fictorie geb Kleine, van d.; J. Stoter geb. Veldman, van z.; H. Luchies geb. Meijer, van z; G. Oostindien geb. de Jonge, van d.; B. E. Kamps geb. Vos, van d; L. Otten geb. Post, van z.; A. ten Kate geb. Oelen, van d — Overl. H. Fictorie, echtgenoote van H. R. Kleine, 28 j.; H. Mol, vrl. ruim 6 jaar; A. Mulder, ml. ruim 1 jaar; J. van der Veen, laatstelijk echtgenoot van J. ten Brink, ruim 37 j.

MARKTBERIGTEN.

Steenwijk, 15 Febr. Rogge f 6,60 a f 6.30 — Boekweit f 6.50 a f 7.00. Boter per 1/4 vat f 00.00 a —,—

Oldemarkt, 13 Febr. Boter 1/4 v. f 53 00

Heerenveen, 13 Febr. Rogge f 5.90. Boter per 1/4 v. f 53 50.

Noordwolde, 21 Jan. Rogge f 5.75 a f 6.40. — Boekweit f 6.00 a f 7.15. — Boter per Ned. pd. f 0.90 a f 1.10.

AMSTERDAM, 12 Feb. ROGGE met goeden handel ruim prijshoudend; 115, 116, 117 ℔ Petersburger f 136, 138, 140 contant; 119 ℔ dito f 149; 121 ℔ dito f 150 contant; 118 ℔ jarige dito f 146. — De overige Granen zonder handel. — KOOLZAAD 1 1/2 lager; op 9 v. Olie in April £ 65; Oct. £ 65 1/2. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAP- en LIJNOLIE lager afgegeven. Raapolie op 6 weken f 38 1/4; Vliegend f 37 1/2, 37; 1o. Mei f 36 1/2, 3/4, 1/2; Najaar f 37, 36 3/4. — LIJNOLIE op 6w. f 31 1/4; Vliegend f 30; 1o. Maart f 29 3/4, 1/2; April f 30; Mei f 30 1/4. — HENNEPOLIE op 6/w. f 37 1/4; Vliegend f 36. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 70 a 75. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 10 a 13.

SCHIEDAM, 11 Feb. MOUTWIJN tot f 12 1/4 per vat contant met vrij wat handel. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 15 3/4 a 16 1/4 per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 1858.

	pCt.	12 Feb.	13 Feb.
*Nederl.*W.S.	2 1/2	64 3/16	64 3/8
—	3	76 1/2	76 3/8
—	4	97 1/8	97
Amort. Synd.	3 1/2	92 1/4	91 3/4
Handelm,	4 1/2	136 1/4	136 1/4
O. I. Leening	4	96	
Aand.H. Spw.			
— R. —	4 1/2		
Ned. B.			
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	104 3/4	104 5/8
Dito 1831/33	5		
Cert. 1840	4	85 1/4	
— Stieglitz	4	84 11/16	
— Nieuwe	4		84 5/8
— 5e Serie	5	96 3/8	96 3/8
—1855 6eS,	5	99 3/8	99 7/16
— van Ass.	6	65 7/8	

	pCt.	12 Feb.	13 Feb.
Polen,			
Aand. fl 500	/	150 1/4	150 1/4
Obl.	4	78 9/16	79 1/4
Spanje, Obl.	1 1/2	25 7/8	26
Obligatien	3	43 5/16	43 3/8
Binnenl.	3	37 11/16	37 15/16
Amortisable		6 1/16	6 3/16
Bewijz. Coup.		5 3/16	5 3/16
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	77	77
— —	4	62 1/2	
— Metal.	5	73 9/16	73 7/8
— RenteA.	5	87 5/8	88
— Nation.	5	76 5/8	76 7/8
— —	2 1/2	38 3/8	38 5/8
Belgie. Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2	52 3/8	52 5/16
Portug., Obl.	3	45 7/8	45 7/8
Brazilien	5		
Weener aandeelen	4	315 1/4	

12 Feb. De prijzen verschilden algemeen weinig met die van gisteren; de stemming was zeer vast.

13 Feb. Algemeen was de markt williger gestemd, vooral met betrekking tot de Oostenrijksche, Spaansche en Portugesche fondsen.

DE VERTELLER ENZ.

Onlangs werd in een dameskransje, onder vele andere belangrijke zaken, ook deze behandeld: Wat is de voornaamste pligt van een goed echtgenoot? Een jolig vrouwtje antwoordde: »de rekeningen der modemaaksters, enz. te betalen, zonder een zuur gezigt te zetten. (»Algemeene bijval.")

— —

A. Welk onderscheid is er tusschen een koning en een bedelaar? *B.* Geen ander dan tusschen twee baksteenen uit dezelfde klei genomen, de een wordt op een' toren, de ander in een put gelegd.

— —

Een predikant, trof op zijn weg eenen armen man aan, die met eenen moker keisteenen stuk sloeg, en dit werk knielend verrigtte. »Ach Jan! Ik wenschte dat ik de steenen harten mijner hoorders even gemakkelijk konde vermorselen als gij deze steenen» sprak hij De man antwoordde: »wel dominé, misschien verrigt ge uw werk ook niet op uwe knieën."

—

De aalmoezenier bij het Noorderkerkhof te Parijs, abbé D., is op heeterdaad betrapt op diefstal van versierselen, waarmede de grafteekenen van afgestorvenen door hunne nagebleven betrekkingen waren voorzien. Sedert geruimen tijd waren er klagten ingekomen, dat witte kransen, beeldhouwwerk, gegoten sieraden enz. enz. verdwenen waren, en alle nasporingen om den dader dier heiligschennis te ontdekken bleven vruchteloos, tot dat het bleek dat de priester D. de bedrijver van die diefstallen was.

Hij heeft alles bekend, en tot in de geringste bijzonderheden aan de justitie opheldering gegeven. De zwaarste voorwerpen wist hij 's avonds en 's nachts van het kerkhof naar zijne woning weg te voeren en bezigde daartoe zijnen grooten mantel dien hij aan had, benevens twee stevige lederen riemen, die op zijne schouders bevestigd waren. Eene geregtelijke vervolging is ingesteld. D. bevindt zich echter nog niet in hechtenis, en meer dan waarschijnlijk, bijna zeker is het, dat bij onderzoek blijken zal, dat de geestelijke aan eene soort van waanzin lijdt, die hem onwillekeurig er toe drijft aan de zucht tot stelen te voldoen.

Charades.

LXXXII. Een zeeman noemt het eerste lid,
Hij deed een togt om d'aard:
Het tweede noemt een kleedingstuk,
Voor man en vrouw veel waard;
Mijn derde geeft als vuur een gloed,
En staart ge dikwijls aan;
Het vierde noemt een goede spijs,
't Is wel soms als een kaan;
Op 't vijfde staat het lekkre ei,
Of ook de legster van het ei;
Een (Groningsch) plaatsje noemt 't geheel:
Raad nu dit woord eens zonder lei.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** te Assen.